

Klaverutdrag
Piano score

WILHELM
PETERSON-BERGER
1867-1942

Arnljot

Opera i tre akter
Akt 2

Opera in three acts
Act 2

Källkritisk utgåva av/Critical edition by Finn Rosengren

Levande musikarv och Kungl. Musikaliska Akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska Akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska Akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten gems of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Notgrafisk redaktör/Score layout editor: Anders Högstedt
Textredaktör/Text editor: Edward Klingspor

Levande musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska Akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 2352/Edition no. 2352
2023

Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
979-0-66166-752-0

Levande musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska Akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Barbro Osher Pro Suecia Foundation, Riksantikvarieämbetet och Kulturdepartementet. Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Personer/Cast

Beskrivningen av rollfigurerna är hämtad från rollistan i librettot. Stämlägena är angivna utifrån det tryckta klaverutdraget (T).

The description of the characters is taken from the cast list in the libretto. The voice types indicated are based on the printed piano score (T).

OLAV HARALDSSON, kallad Digre, norsk konung/called Digre, king of Norway hög baryton/high baritone

Hans hirdskalder/his poets

GISSUR VITE

bas/bass

TORMOD KOLBRUNARSKALD

baryton/ baritone

TORFINN MUNN

tenor

FINN ARNESSON, hans hövitsman i slaget vid Stiklestad/his captain at the battle of Stiklestad bas/bass

TORE HUND, bondehärens anförare i slaget vid Stiklestad/leader of the peasant army at the battle of Stiklestad
bas (baryton)/bass (baritone)

UNN HALLBRANDSDOTTER, änka efter Sunvis Bjarm på Gällö/widow of Sunvis Bjarm of Gällö alt/alto

ARNLJOT, deras son/their son

.

baryton/ baritone

ÖSTMUND, gode på Frösön i Jämtland/chief of Frösön in Jämtland

bas/bass

GUNHILD, hans dotter/his daughter

sopran/soprano

gift med/married to

GUDFAST GRIMSSON, herse i Hakos/commander in Hakos

baryton/ baritone

SIGVALD GRIMSSON, hans broder/his brother

bas (baryton)/bass (baritone)

TORAR, lagman på Frösön/lawman on Frösön

bas/bass

jämtska hersar/commanders from Jämtland

SIGURD i Slandrom/in Slandrom

tenor

BÅRD i Bräcka/in Bräcka

hög baryton/high baritone

HEMING i Ås /in Ås

bas (baryton)/bass (baritone)

6 jämtar/men from Jämtland

2 tenorer/tenors, 2 barytoner/baritones, 2 basar/basses

rånsmän i Jämtland, bröder/robbers in Jämtland, brothers

GÖKA-TORE

baryton/ baritone

ÅFLO-FASTE

bas/bass

UBMA, lapsk trollkarl (nåid)/Sami shaman

tenor

VAINO, lappflicka/a Sami girl

sopran/soprano

Jämtska och norska hövdingar och bönder. Lurblåsare. Unns och Gunhilds tjänstekvinnor. Tingstjänare.
Kung Olavs hirdmän och härmän, m.fl./ Chiefs and peasants from Jämtland and Norway. Horn players.
Unn's and Gunhild's maidservants. Bailiffs. King Olav's courtiers and soldiers, etc.

Damkör/Female choir: S.S.A. Manskör/Male choir: T.T.B.B.

De sex jämtarna saknas i rollförteckningarna i såväl librettot som det tryckta klaverutdraget. De finns dock med i uppställningen på titelsidan i autografpartituret med angivande av önskade stämlägen./ The six men from Jämtland are missing from the cast lists in both the libretto and the printed piano score. However, they are included on the title page of the autograph score with an indication of the preferred voice types.

Akt II

I vildskogen

(I vildskogen vid Järpströmmen, östra stranden. I bakgrunden en lång, brant skogsås, över vilken Åreskutans topp sticker upp, blå och snöfläckig. Mellan bakgrunden och den egentliga scenen Järpströmmens ådal. Vid de stenar, som begränsa scenens bortre kant, tänkes slutningen vidtaga, tvärbrant på vänstra sidan, tillgänglig på den högra. Stora granar i dalen nå med sina toppar över backens rand. Inne på scenen till vänster, Arnljots stuga, intimrad i en jordhåla eller grotta – man ser foga mer än gaveln, som har dörr och är prydd med älghorn och renhorn. För övrigt å scenens båda sidor granar, björkar och mossiga klippblock. Högsommardag med solsken, juli 1030.)

Andante, non troppo lento $\text{♩} = 88$

1

p dolce

7

pp

13

p

mf

poco rit.

pp

18

a tempo

dolce espress.

23

poco rit. a tempo (con larghezza)

28

32

SCEN 1 (Vaino)
(L'istesso tempo) (På en kubbe, invid väggen sitter Vaino i tunn, vit
renskinnsdräkt, binder på ett fisknät och sjunger.)

Vai.

36

41 VAINO *mf*

Vai. - & Vems röst hör jag ro - pa ö - ver fjäl - len och ur gran - mo - ars

{ *p* 8

45 *p* *mf*

Vai. djup? Är det rip - ha-nens skor - ran - de skratt el - ler en

{ *pp* *p* *f* *p*

48 *p* 2

Vai. suck ur mitt bröst? En vill - gång-en da - ros själ, som kla - gar på

{ *pp* *p* *pp*

52 *f* *p* *f*

Vai. ka - la my - rar? Ett troll som tju - ter vid tjär - nar i fjär - ran,

{ *p* *pp* *p* *mf* *v* *v* *v*

56

Vai.

el-ler mitt bul-tan-de blod som blan-dar sitt sus med vin - dar-nas?

60

Vai.

vild - mark, vild - mark, var göm-mer du min vän?

Ubma

(UBMA sticker fram huvudet ur skogen till höger.)

morendo

SCEN 2 (Vaino och Ubma)

Vivace $\text{J} = 132$

64

Vai.

Ja.

Ubma

Vai- no! Är han bor- ta?

Ja, han ja - gar.

(kommer fram)

67 ***mp*** (Più moto) $\text{♩} = 144$

Vai. -

Ubma Ic-ke än. ***p***

Vet du något? Rask och lis-tig mås-te du va - ra. Väl ha jäm-tar-na lo - vat att

70

Ubma lö - na vår hjälp. Men de spa - na nu ä - ven själ - va, och blir han fun - nen och

72

Ubma dräpt av dem in-nan vi fun-nit skat - ten, så går vi mis - te om allt.

Vai. -

Ubma Ja, men än - nu är han sig

8 Har du pró - vat den troll-dom jag lärt dig?

pp

76

Vai. lik. Han

Ubma 8 Snart skall hans hjärtblod sju - da av ra - san - de äls - kogs - brå - nad!

Vai. 79 [3] mf
är visst re-dan bun - den i star - ka troll-dom - garn: säl - lan tal - lar hans tunga,

Vai. 84 mf mp p
of - ta-re hans ö - ga: dess blick är djup, men än - dock stängd, mig tycks han ald - rig

Vai. 88 p
se. Blott i dröm - men mum - lar han säll - sam - ma ord.

Ubma 8 I drömmen? Vad sä - ger han

marc. mf pp

91

Vai. *mf*

Ubma Mest det - ta: "till - giv din fi - en - de". *mp* 3

då? Sä - kert nå - got han

{ *p* *pp* *p*

96

Ubma *mf* 4 *p* 3

min - nes. Men det - ta vi - sar en väg. Kun - de jag en - dast en gång lis - ta mig

{ *pp*

99

Vai.

Ubma Vad skul - le du gö - ra?

o - sedd ba - kom hans rygg, lätt ble - ve res - ten då för min konst.

{

102

Poco più moto

Ubma *p* Ma - na ö - ver hans sin - nen en sömn som tvingar hans dju - pas - te tan - kar, ä - ven dem han

{ *pp*

107

Ubma

själv ej vet, att sti - ga som dröm - sy - ner fram och loc - ka hans tung - a att

113

Vai.

5

Più vivo (springer upp, spejar nedåt dalen)

Ubma

ta - la. Då har jag blott att spör - ja.

117

Vai.

pp

Sch!

Jag såg hjäl-mar glim-ma där-ne - re mel-lan gra-nar-na.

mf

pp

120 *pp*

Vai.

Hit komma jämtar.

Ubma 8 Så llop som en lo genom skogen, finn Arnljot och varska!

mf *pp* *mf* *pp* *p*

123

Ubma 8 Än - nu mås - te han skyd - das. (Vaino ut åt höger, Ubma åt vänster)

pp *p* *mf* *p*

SCEN 3 (Sigvald Grimsson och sex jämtar)
(Sju jämtar, högväxta, blondskäggiga gestalter, komma sakta
Poco più moderato

126

fp

och försiktigt upp från sluttningen i fonden. De äro beväpnade med
långa spjutyxor. En av dem är Sigvald Grimsson.)

129 *mf*

133

137 [6] Con moto

4. JÄMTEN

6 j.

6 JÄMTAR

6. JÄMTEN *mf*

Sigv.

SIGVALD GRIMSSON

Månn - tro han är hemma?

Här mås-te det va- ra. Så är han då änt-li-gen fun-nen.

143

2. JÄMTEN *p*

6 j.

4. *pp*

Låt oss

Dör-ren står öp-pen!

Sigv.

Var-samt mås-te vi spa-na.

149 2. (alla tre gå in i stugan)

6 j. än-dock se hur han bor.

p

154 7

6 j.

159 2. **f** (bakom scenen) **f**

Hå! här finns by- te! Allt vad han rö-vat i fem års tid från

4. **f** (bakom scenen) **f**

Hå! här finns by- te! Allt vad han rö-vat i fem års tid från

6. **f** (bakom scenen) **f**

Hå! här finns by- te! Allt vad han rö-vat i fem års tid från

Sigv. (på tröskeln) **mf**

Vad finnen I?

p **mf** **p** **pp**

166

2.

ri - ka köp-män och re-san-de stormän från vå - ra sät-rar och visthus: va-pen och don,

6 j.

4.

ri - ka köp-män och re-san-de stormän från vå - ra sät-rar och visthus: va-pen och don,

6.

ri - ka köp-män och re-san-de stormän från vå - ra sät-rar och visthus: va-pen och don,

171

8

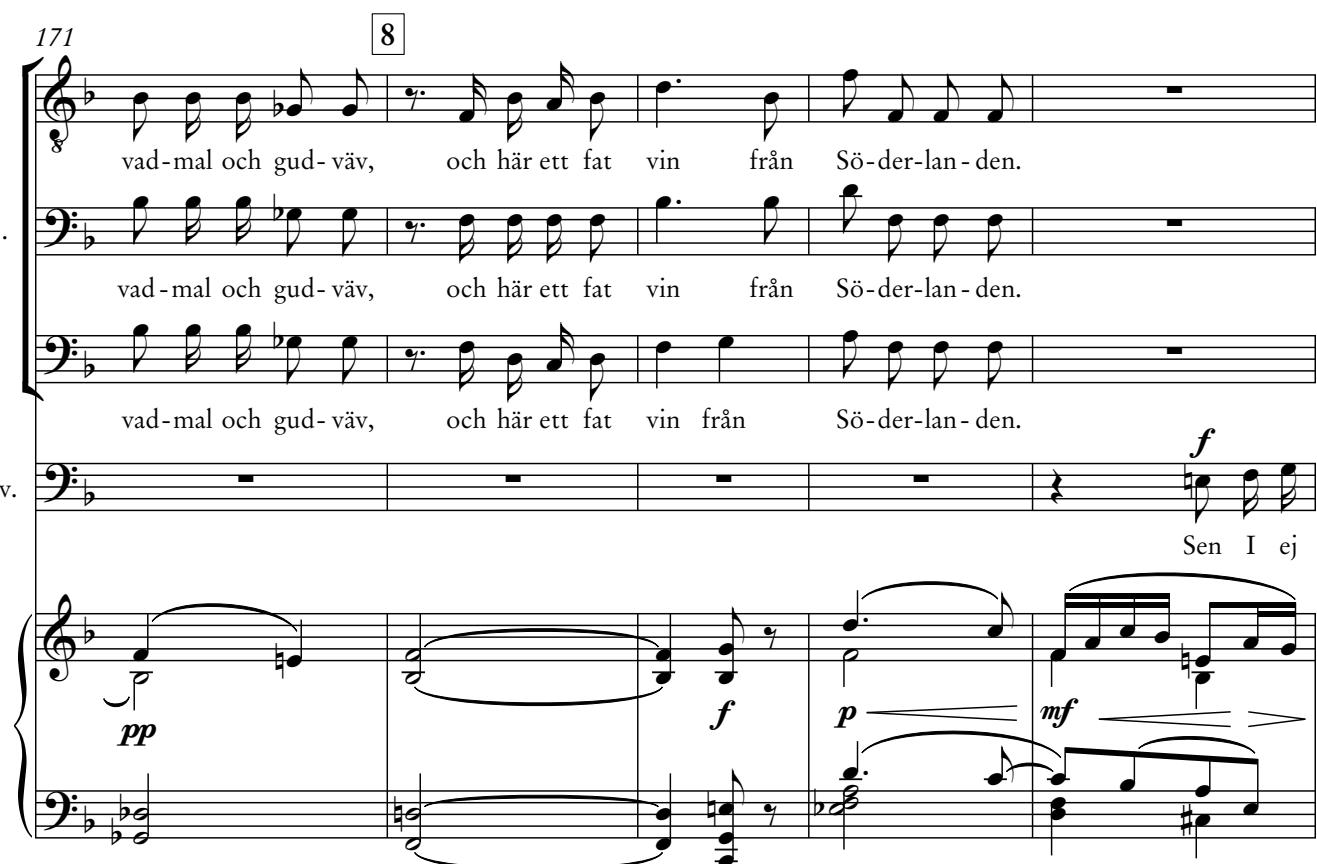
vad - mal och gud - väv, och här ett fat vin från Sö - der - lan - den.

6 j.

vad - mal och gud - väv, och här ett fat vin från Sö - der - lan - den.

vad - mal och gud - väv, och här ett fat vin från Sö - der - lan - den.

Sigv.

176

Sigv.

till hans fa - ders skat-ter?
Allt guld och sil - ver han lyc-ka-des bär - ga,
in-nan vi brän-de

181

6 j.

5. JÄMTEN *mp*

Det har han nog säk-ra - re gömt.

Sigv.

Gäll - ö?

186 2, 4, 6. (De tre komma ut med några föremål.)

6 j.

6. JÄMTEN (med ett svärd i handen)

9

Här fin - na vi blott någ - ra

191 6.
 (Föremålen granskas.)
 6 j. horn och det-ta svärd.

196
 3. JÄMTEN Hö-ren kar-lar,
 6 j. Svär-det är dyr-bart. 5. JÄMTEN Li-ka-så hor-nen.

mf

201 (1.)
 6 j. da-gen är het och en dryck ur de där skulle smaka. Låt oss pró-va hans vin!

206

f

Ja, visst. Låt oss nju - ta by - tet i tid! Det skall

f

Ja, det för-sla - get är gott! Låt oss nju - ta by - tet i tid! Det skall

f

Ja, det för - sla - get är gott! Låt oss nju - ta by - tet i tid! Det skall

6 j.

f

Ja, det för-sla - get är gott! Låt oss nju - ta by - tet i tid! Det skall

f

Ja, det för-sla - get är gott! Låt oss nju - ta by - tet i tid! Det skall

f

Ja, det för - sla - get är gott!

Sigv.

f

10 Animato

(Ett vinfat rullas ut på tröskeln och slås upp.
Männen fylla hornen och börja dricka.)

210

munt-ra oss, me-dan vi vän-ta.

munt-ra oss, me-dan vi vän-ta.

munt-ra oss, me-dan vi vän-ta.

6 j.

munt-ra oss, me-dan vi vän-ta.

munt-ra oss, me-dan vi vän-ta.

munt-ra oss, me-dan vi vän-ta.

f sempre

215

più f

ff

f

ritard. al

225

Tempo I
Vl. I, II

229

233

11 SIGVALD *f*

Sigv.

Nu töm-ma vi, kar-lar, ett löf-tes - horn på, att

238

Sigv.

ing - en av oss skall nju - ta ro, för-rän han el - ler Arn-ljot fått ba - ne-hugg!

242 1, 2. ***ff*** (De dricka.)

Ja, det va - re vårt löf - te!

6 j. 3, 4. ***ff*** (De dricka.)

Ja, det va - re vårt löf - te!

5, 6. ***ff*** (De dricka.)

Ja, det va - re vårt löf - te!

Ob., Cl., Vi. II

ff *mp* *mf*

246

249 [12]

3. ***f***

6 j. Och lus - tigt är att dric - ka det löf - tet här i hans e - get

f

253

1.

Ja, vem vet, vem han

2. **f** *Hans e - get! Vem vet, vem han rå - nat?*

3. *vin.*

6 j.

4. **f** *Hans e - get! Vem vet, vem han rå - nat?*

5. **f** *Hans e - get! Vem vet, vem han rå - nat?*

6. **mp** *Hans e - get! Vem vet, vem han rå - nat?*

Sigv. *Hans e - get! Vem vet, vem han rå - nat?*

257

rå - nat?

6 j.

5. *mf*

Om vi blott kun-de vin-na hans gyl- le- ne spjut! Det lär ju va - ra ett troll-doms-va - pen,

262

6 j.

smitt och här - dat med hem - lig konst: så läng - e han bär det i han - den, bi - ter ej hugg på hans

267 1. *f* 13

6 j. Ja, sköld har han ald - rig setts bää - ra!

hud.

Sigv. *mf*

I ve - ten vad namn han gi - vit sitt spjut:

272 *f*

Ja, ja, den stor - skry-ta-ren!

Ja, ja, den stor - skry-ta-ren!

6 j. Ja, ja, den stor - skry ta- ren!

Sigv. *f*

Själv - rå - de. *mf* 3

Det nam-net sä-ger mig

fp *f* *p*

277

Sigv.

en sak: den makt, som gör honom hård, bor i hans själ. Så

282

Sigv.

me - nar han själv, så tror ock jag. Själv - till - lit he - ter hans spjut och hans

286 [14]

6 j.

Sigv.

Nej, låt oss li - ta som
sköld.

Mås - te vi ä - ga säm-re va-pen?

291

Ja, ja, det dric - ka vi på!
Ja, ja, det dric - ka vi på!
Ja, ja, det dric - ka vi på!

6 j.

Ja, ja, det dric - ka vi på!
Ja, ja, det dric - ka vi på!
Ja, ja, det dric - ka vi på!

han på vår kraft och vårt mod!

Sigv.

Ja, ja, det dric - ka vi på!

295 (alla dricka)

5. *f*

Ja, jag för min del har

p

The musical score consists of two systems of music. The top system starts at measure 291 with three staves: soprano (G clef), alto (C clef), and bass (F clef). The vocal parts sing 'Ja, ja, det dric - ka vi på!' in three different ways. The bass staff continues with 'han på vår kraft och vårt mod!'. The bottom system starts at measure 295 with a bass staff (F clef) and a piano staff. The bass sings 'Ja, ja, det dric - ka vi på!', followed by '(alla dricka)'. The piano accompaniment features chords and rhythmic patterns. Measure 5 begins with a forte dynamic (*f*) and the bass sings 'Ja, jag för min del har'. The piano part includes a dynamic marking *p*.

299

6 j.

lo - vat min hus - fru att ej kom-ma hem, förrn jag dop - pat yx - an röd i hans

SCEN 4 (Arnljot, de förra)

(Arnljot springer plötsligt fram på ett klipputsprång till vänster. Alla karlarna slänga undan hornen och gripa till sina vapen. Arnljot står stödd på sitt spjut och betraktar dem lugnt. Han är klädd i kortrock och benkläder av ljusgråblått linne; kring midjan har han ett läderbälte, sirat av guldblått. Benkläderna sammanhållas vid knäna och vristerna av remmar, liknande bältet. Han bär ingen huvudbonad. Ansiktet är starkt solbrynt och prydes nu av ett kortskuret helskägg.)

Agitato molto

303

Arn.

308 **poco a poco tranquillo**

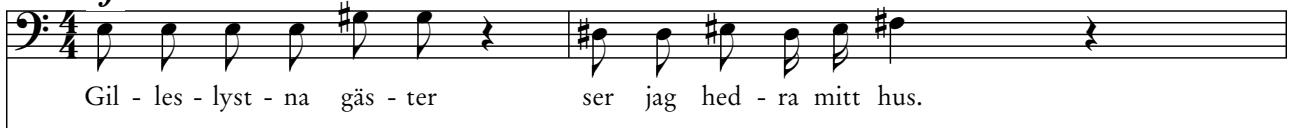
Arn.

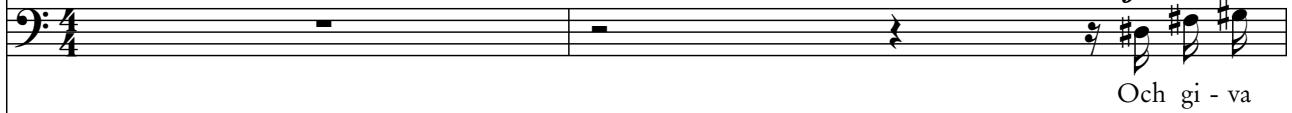
Moderato

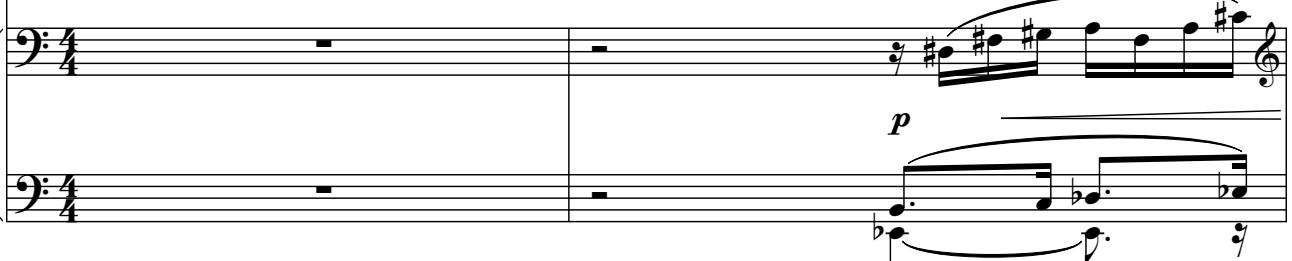
ARNLJOT

314

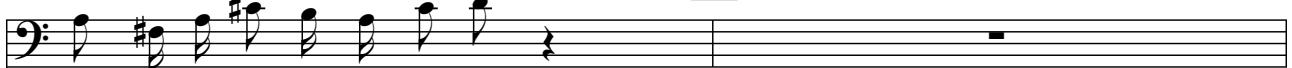
mf**accel.**

Arn.

Sigv.

(Arnljot springer blixtnabbt ned från stenen och möter angreppet genom att stöta
Presto 15 Moderato poco pesante

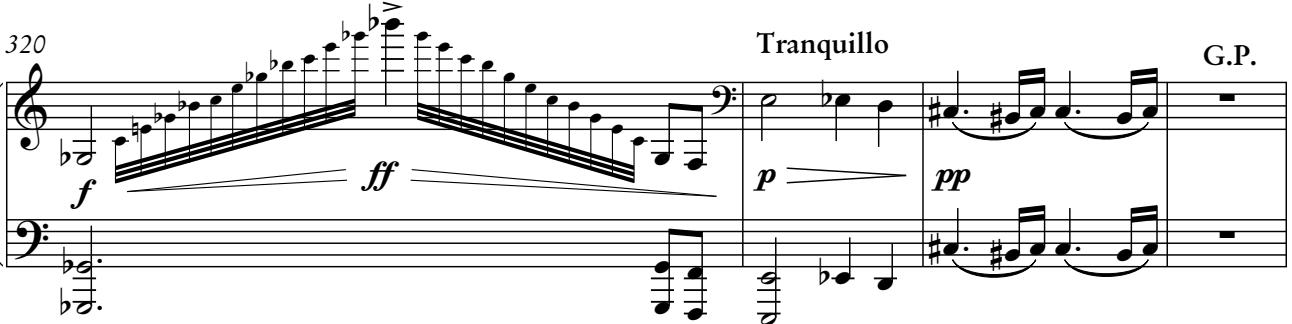
316 Sigv.

sitt spjut i Sigvalds bröst och vräka honom baklänges utför branten i fonden. Karlarna rusa fram för att hugga ned Arnljot

318

bakifrån, men han vänder sig ögonblickligt och svänger spjutet i en stor halvkrets, så att angriparna vika undan
som förlamade under trycket av hans överlägsna snabbhet och ro.)

320

Tranquillo G.P.

324 **Animato**

Arn. *Nå, kar-lar, tve-ken I att gå sex mot en?*

Andante

6 j. (mumla) 3. **pp**

Han 4. **pp**

Han 5, 6. **pp**

Han

fp

pp

327

Arn. *Han skyd - das av spju - tets mäk - ti - ga ru - nor, av*

1, 2. (mumla) **pp**

6 j. *skyd - das av spju - tets mäk - ti - ga ru - nor, han skyd - das av*

skyd - das av spju - tets mäk - ti - ga ru - nor, han skyd - das av

skyd - das av spju - tets mäk - ti - ga ru - nor, av

pp

Risoluto animato

330 ARNLJOT

Arn. Den sejd, som stjäl e-der styr-ka ha-ven I själ - va ko-kat. I

8 troll-dom och sejd.

6 j. troll-dom och sejd.

troll-dom och sejd.

troll-dom och sejd.

fp *f*

333

Arn. ve - ten att jag vil - le blott Jämtlands väl. I kän-nen e - der käm - pa mot e - gen lyc - ka.

p *pp*

335 rit. Poco animato

Arn. (jämtarna stå orörliga i tveksam tystnad) El-ler är det ej sant, att I nu gi-ven gärd till bå-de Svi-tiod och Nor-ge?

6 j. *3* *4* *f*

3 *4* *f*

Con larghezza

342 **f**

Arn.

jag vil - le lyf - ta min hem - bygd till fri - het och en - het.

dolce

p

f

345 *f*

Arn. *Jag kän-de kraf-ten där-till.*

mf *Animato* *Öst-mund har ic - ke för-mått det.*

Molto agitato

347

Arn. *mp*

Och I ha - ven valt mig till o - vän.

1, 2. (häftigt utbrytande) ***ff***

6 j. Men du har dräpt vå - ra frän - der,

3, 4. (häftigt utbrytande) ***ff***

Men du har dräpt vå - ra frän - der,

5, 6. (häftigt utbrytande) ***ff***

Men du har dräpt vå - ra frän - der,

mf

f

Più tranquillo

349

Arn.

Och vad ha - ven I gjort?

rå - nat vårt gods, vår bo - skap!

6 j.

rå - nat vårt gods, vår bo - skap!

rå - nat vårt gods, vår bo - skap!

ff

f

mf

ff

351

Arn.

mp

Min fä - der-ne-gård är för-ödd, min sys - ter och svå - ger in - ne-brän - da.

353

6 j.

f

To - re var fred-lös som du. Dock var det din död vi vil - le, fast

To - re var fred-lös som du. Dock var det din död vi vil - le, fast

To - re var fred-lös som du. Dock var det din död vi vil - le, fast

355

Arn.

f

Lyc - kan el - ler min kraft. Med

lyc - kan fräls - te ditt liv.

6 j.

lyc - kan fräls - te ditt liv.

lyc - kan fräls - te ditt liv.

17 *Andante con moto*

357

Arn.

dem vill jag fram-gent vär - ja mitt liv
och häm - nas

359

Un poco agitato

Arn.

våld med våld!

1, 2 **f**

Din färd kan stäc - kas förr än du tror.

3, 4, 5, 6 **f**

Din färd kan stäc - kas förr än du tror.

6 j.

361

6 j.

Ha - tet du sätt i Jämt - lands byg - der skall väl - la ditt fall till sist. Ty

Ha - tet du sätt i Jämt - lands byg - der skall väl - la ditt fall till sist. Ty

Più largo

363 **ff**

ald - rig har le - vat en man mer ha - tad än du.

6 j. **ff**

ald - rig har le - vat en man mer ha - tad än du.

Agitato

f

Tranquillo

365 **mf**

Arn. Of - ta hed - rar hat mer än kär - lek. Gån

mf p

poco animandosi

367 **Sostenuto**

Arn. där - för till - ba - ka till byg - den och mä - len, att än le - ver Arn - ljot från

mf

369 **Agitato**

Arn.

Gäll - ö!

371 **Andante**

(Arnljot står och ser efter dem.)

Arn.

(i det de stiga nedför slutningen och försvinna)

Ja, vi gå, men läng - e lär det ej drö - ja, in-nan du

Ja, vi gå, men läng - e lär det ej drö - ja, in-nan du

Ja, vi gå, men läng - e lär det ej drö - ja, in-nan du

Ja, vi gå, men läng - e lär det ej drö - ja, in-nan du

Ja, vi gå, men läng - e lär det ej drö - ja, in-nan du

Ja, vi gå, men läng - e lär det ej drö - ja, in-nan du

Ja, vi gå, men läng - e lär det ej drö - ja, in-nan du

Ja, vi gå, men läng - e lär det ej drö - ja, in-nan du

6 j.

SCEN 5 (Arnljot och Vaino)
Moderato

374

8 ser oss i - gen.

8 ser oss i - gen.

ser oss i - gen.

6 j.

ser oss i - gen.

p

pp

p

378

poco rit.

Andante, poco sostenuto

mf dolce

p

f

fp

f

383

Vai. VAINO (glider fram ur skogen) Ä-ro de

388

Vai. bor-ta? Dö-dä?

Arn. ARNLJOT En-dast en, en som jag lekt med som pilt.

391

Vai. Han vil-le dig ont? Jag ha-tar dig ic-ke. 18 (står tigande)

Arn. Han ha-ta-de mig, han som and-ra.

The musical score consists of three staves: Vai. (Violin), Arn. (Double Bass), and Unspecified (likely Cello or another instrument). The score is in common time, with a key signature of one flat. Measure 383 starts with a rest followed by a melodic line for Vai. Measure 388 begins with a question from Vai. followed by a response from Arn. Measure 391 continues the dialogue between Vai. and Arn. Various dynamics are indicated throughout, such as *fp*, *p*, *mf*, *f*, *mp*, and *p*. The vocal parts include sustained notes and rhythmic patterns. The lyrics are in Swedish, with some words underlined. Measure 391 concludes with a dynamic *p* and a melodic line for the unspecified instrument.

poco stringendo

395

(samlar ihop dryckeshornen och bär in dem i stugan)

Vai.

Andante con moto

398

(sätter sig på en sten och lutar huvudet i handen)

Arn.

402

407

(kommer ut igen och skyndar fram till Arnljot)

*Vivo**mp*

3

Vai.

Har du fått sår?

(skakarnekande på huvudet)

Arn.

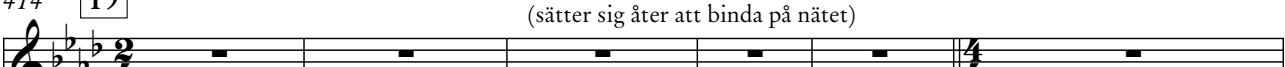
410 (ser en stund på honom under tystnad)

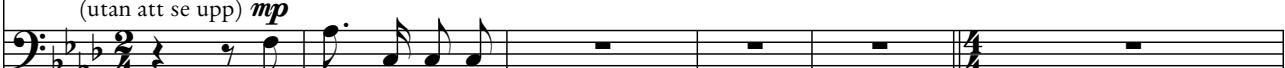
Vai.

Mås-te du nu sö-ka dig nytt gömsle?

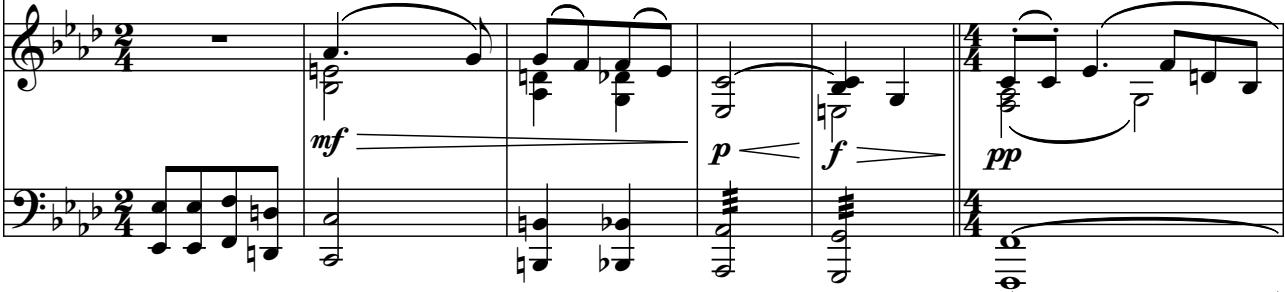
Arn.

414 [19] (sätter sig åter att binda på nätet)

Vai.

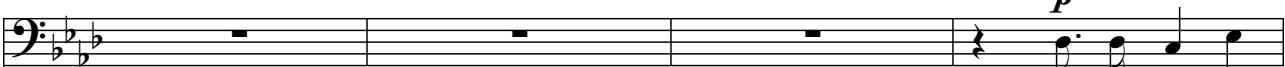
Arn. (utan att se upp) **mp**

Det bråd-skar ic-ke.

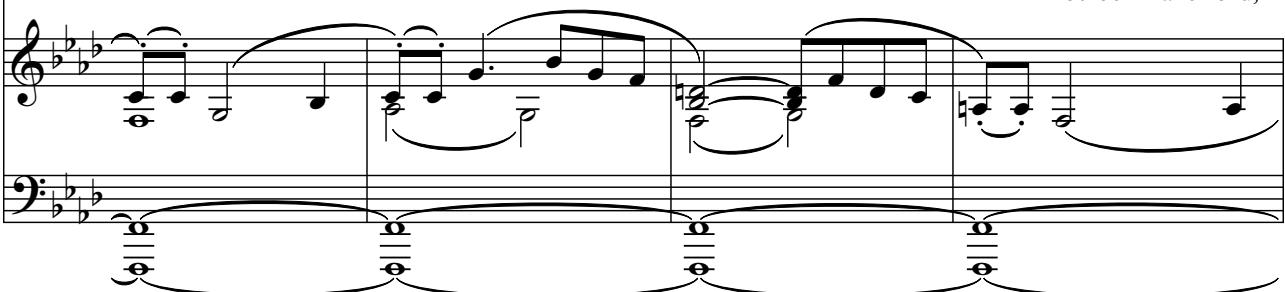

(liksom för sig själv, i det han tar upp sitt spjut från marken och börjar med mossa torka blodet av dess spets)

420 **p**

Arn.

Hot och håns- ord,

424 Arn. *mordbrand och dråpslag* *hat och hämnd:* *så skall* *år gå ef-ter år,*

428 Arn. **20** (En susning går genom skogen.) *så skall mitt liv* *för - rin - na.*

432 Vai. **pp** (sakta, liksom för sig själv) *Sko* *- gen vill trös - ta,* *vild - mar - ken sjung*

436 Vai. **p** *- er.* *Sko - gen vill*

440

Vai.

trös - ta, vild - mar-ken sjung - er.

445 (som förut) **p**

Arn.

Sko - gen su - sar blott mi - na tan - kar,

449 [21]

Arn.

fjäl - let blå - nar i sol - glans där - bor - ta stolt som det mål

453

Arn.

jag ic - ke nådde. I storm, höst- regn, vin - ter - mör - ker är

457

Arn. ö - de - mar - ken min e - gen själ, som

458

Arn. bru - - sar, suc - - kar och

459

Arn. ru - var, och spör - jer sig själv u - tan

461

Arn. ro: var - till ö - des min kraft? *dolce*

22 a tempo

463 (som förut) **p**

Vai.

Ub - ma, vår nå - id vet mång-a ting. Han sä - ger att da - rons snö - hyl - ta släk - te

467

Vai.

ald - rig kan drö - ja i sko - gars dun - kel, läng - tar till allt som

471

Vai.

ly - ser: sol och him - mel, korn-fält och sjö - ar, guld - här och blom - blå

475

23

Vai.

ö - - gon.
(tiger, fortfar att feja spjutet)

Arn.

p **f dolce**

479
Vai.
(Vaino lyssnar.)
(poco rit.)

mf

p *pp*

ppp

SCEN 6 (De förra, Göka-Tore och Åflo-Faste)

(Göka-Tore och Åflo-Faste tråda plötsligt fram ur skogen till vänster. Arnljot springer upp i tro att det är nya fiender, griper spjutet med båda händer och håller sig beredd till försvar.)

(Bröderna stå överraskade med händerna på sina svärdfästen.
Vaino upphör att binda.)

484 Pesante, un poco largo GÖKA-TORE Moderato *f*

G.-T.

Vill du strid, främling

G.P.

488 ARNLJOT **f** Moto tranquillo e comodo (non lento) **mp**

Arn. Vad vil-jen I? Ja, för vän- ner.

G.-T. så stöt till! Komma ö-ver äl-ven. Har du båt?

491 **mf**

G.-T. Ej ha vi ont i sinnet. Gö-ka-To-re he-ter jag, min bro-der här Å-flo-Fas-te. Vårt

495 (Vaino börjar åter binda.)

Vai.

Arn. **mp**

G.-T. Nam - nen hör - de jag förr, fast
föl - je vän - tar i sko - gen; till Norge går vår väg.

3

498

Arn. ic - ke just i lov - kvä- den. Men I ä - ren väl, I som
GÖKA-TORE

G.-T. ÅFLO-FASTE Ha ha ha! Det tro vi!

Å.-F. Ha ha ha! Det tro vi!

501 24

Arn. and- ra, bätt- re än e-dert ryk- te. Å, ett och annat. våld mot
GÖKA-TORE

G.-T. Vad har du hört om oss?

504

Arn. värn - lö - sa, mordbrand kvin - no - nov.

ÅFLO-FASTE (avbryter vilt) ff

Å.-F. Hämnd för våra kar - lar, som fång-a-des med

507

Arn. *(ler svagt)* **p** **mf**

Ja, vek - hjär - ta - de

Å.-F. *f*
list och blo - ta - des till Tor un - der svå - ra pi - nor.

510

Arn. kunna ej jäm-tar-na kal-las.

GÖKA-TORE **f**

Men nu vilja vi lämna det-ta liv och bli-va konung O-lavs käm-par.

513 **mf**

Arn. Här fär - das dag - li - gen folk ge-nom fjäl - len i slikt ä - ren- de.

G.-T. Ja,

516 [25]

G.-T.

O - lav är vän - säll och dra - ger mång - a till sig. På hans väg ge - nom

518 **Meno**

Arn.

G.-T.

Så

Jämtland i vå - ras möt - te vi honom, och sen vek han ald - rig ur vå - ra tan - kar.

521

Con moto

Arn.

G.-T.

I först - o - ne tyck - tes det oss en skam att

523

G.-T.

f

ej få tro vad oss lys-te, men nu ha vi änd-rat håg:
Hedern att tjä-na O - lav är

526 *Più vivo alla marcia* *mf*

Arn.

Är det sant att han lo-vat plund-ring som lön?

G.-T.

stör-re.

ÅFLO-FASTE (häftigt infallande) *f*

Å.-F.

Du främling! När jag ser på dig

529

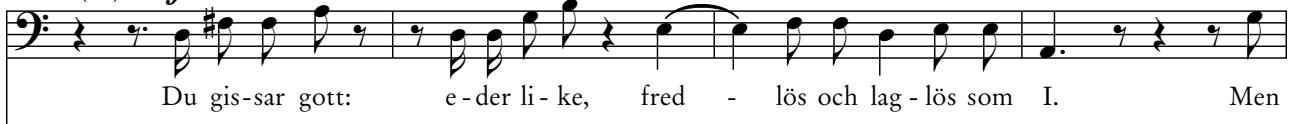
26

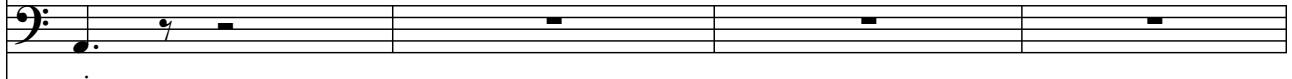
Arn.

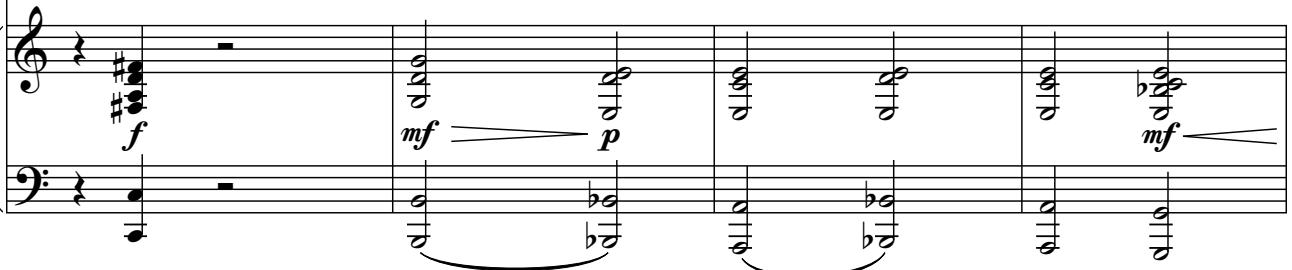
Å.-F.

rätt, vet jag och vem du är: Arn-ljot från Gäll-ö, vår li-ke, fred - lös och lag-lös som

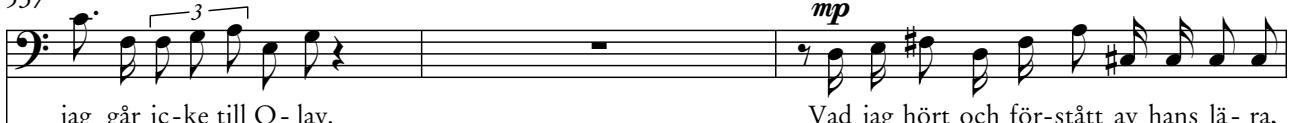
533 (ler) **f**

Arn.

Å.-F.

537

Arn.

G.-T.

540

Arn.

542 *mf* (ler)

G.-T. Fö - ga kän - na vi än - nu av lä - ran, men är du så stolt, tör du väl ej vil - ja var - da vår färj - karl.

27 545 *mf* (colla parte)

Arn. Gär - na tjä - nar jag gäs - ter; och u - tan en dryck mån I ej gå från min dörr.

547 *mf* (Vaino reser sig hastigt och försinner bakom stugan.) *Con moto, tranquillo* (De tre männen slå sig ned på stenar.)

Arn. Vaino! Bringa oss mjöd!

550 ARNLJOT

Arn. GÖKA-TORE Nej, en

G.-T. Du le - ver ej en-sam här?

552 (visar åt Åreskutan)

Arn. sa - me - flic - ka håller mig sällskap. Hen - nes frän - der sit - ta där - up - pe un - der fjäl - let.

ÅFLO-FASTE

554 *mf* *f*

A.-F. Allt - så ej rö - vad? Kan - ske rent - av lag - li - gen köpt?

ARNLJOT

555 *mf*

Arn. Nej, hon kom av sig själv och bad att få tjä - na.

(Vaino kommer tillbaka med ett ämbar, hämtar ur stugan tre dryckeshorn, som hon med en tråskopa fyller ur ämbaret och utdelar till männen.
Återvänder därpå till nätet.)

28

556 *mf* *fz*

558

559

560

562

ARNLJOT (höjer sitt horn)

Till lycka, bröder, i Olavs

Arn.

565 (Alla tre dricka.)

Arn. hird!

G.-T. Tack!

Å.-F. Tack!

567

569 ÅFLO-FASTE (synar hornet)

29 Moderato con moto

Å.-F.

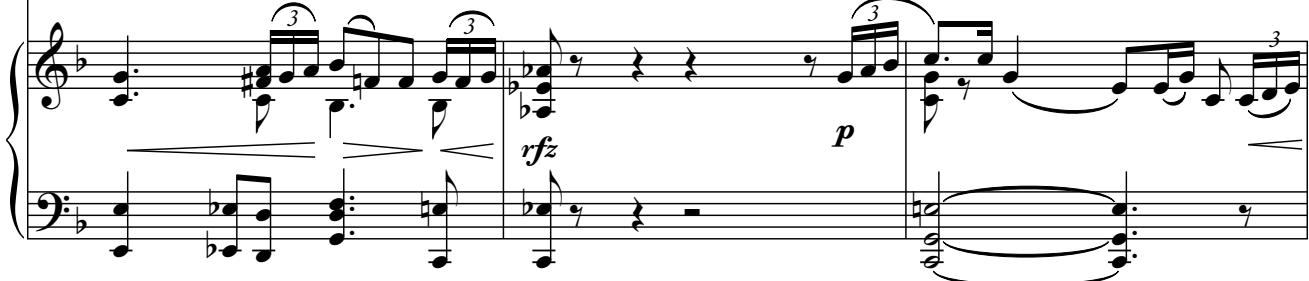
Märk-li - ga skat-ter kal-lar du di - na,

571

ARNLJOT *mf*

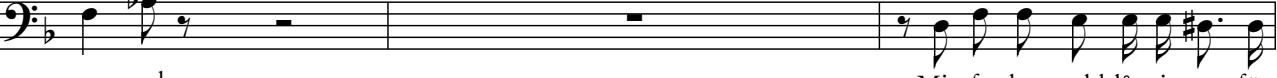
Arn.

Å.-F.

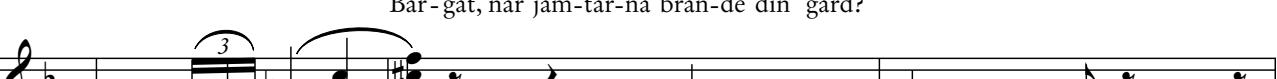
574

mp

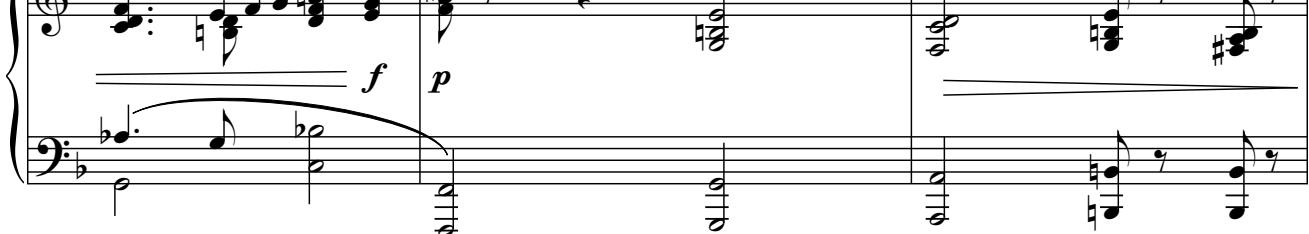
Arn.

Arv - gods. Min fa-ders guld låg i gott för

G.-T.

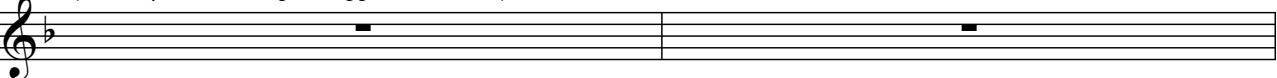
GÖKA-TORE

Bär - gat, när jäm - tar-na brän - de din gård?

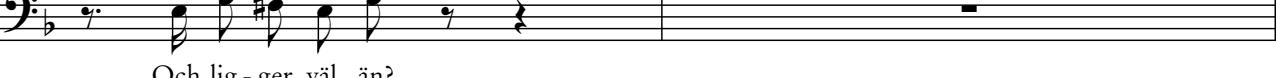
577

(Vaino lyssnar med spänd uppmärksamhet.)

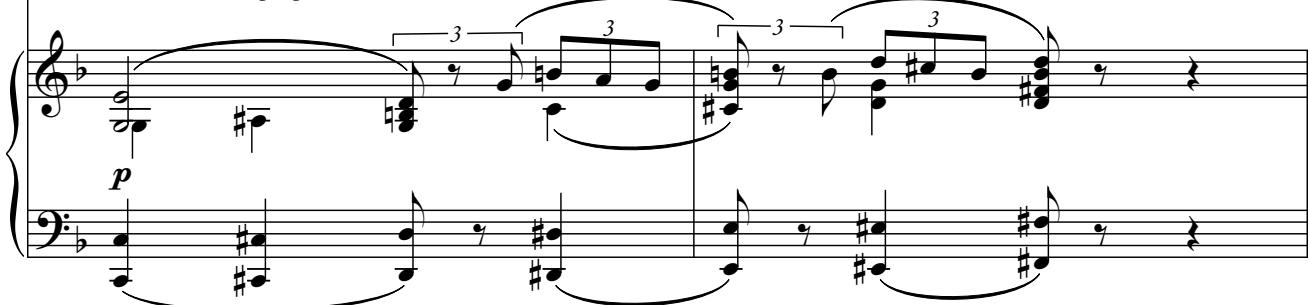
Vai.

Arn.

var. Ja, tör - hän - da det gag - nar en dag.

G.-T.

Och lig - ger väl än?

579 *mf*

Arn. Hit - tills gav det mig fö - ga gam - man.

Å.-F. ÅFLO-FASTE *mp*

581 ARNLJOT *mf*

Arn. Lys - ter det e - der, så ta - gen hor - nen som

Å.-F. Å.-F. *mf*

583

Arn. gå - va!

G.-T. f

Den gå - van är god, och vi sä - ga dig tack.

Å.-F. f

Den gå - van är god, och vi sä - ga dig tack.

585

G.-T.

In-för konungen vil - ja vi ro - sa dig.

Å.-F.

In-för konungen vil - ja vi ro - sa dig.

Orchestra (piano and strings) accompaniment is shown with various dynamics and articulations.

587 [30] Pochissimo più pesante
(fattad av en plötslig ingivelse, stiger upp, tar svärdet, som Sigvald ställt emot väggen)

Arn.

589 ARNLJOT

Arn.

Bring-en ho-nom då som min häls-ning det - ta svärd. Det

591

Arn. smid-des i sö - dern av go - tis-ka smeder. Nei - te är dess namn.

593

Arn. Så rå - da de ru - nor, som ly - sa på kling - an; det

595

Arn. bi - ter blott med kraft, när det sving - as för sann fri - het.

597 (lämnar svärdet till Tore och sätter sig åter)

Arn. (granskär svärdet)

G.-T.

599

m.d.

m.d.

600

poco rit.

601 GÖKA-TORE

Det - ta är ko-nung-a-skänk!

31 a tempo
mf

Men du ak - tar ju ock dig själv som en

ff

fp *p dolce*

G.-T.

603

G.-T.

konung.

ÅFLO-FASTE *mf*

Å.-F.

Ja, få har jag sett mer ko-nung-a - li - ka,

fast O-lav har lju-sa-re, gla-da-re

606 ARNLJOT (reser sig) *mf*

Arn.

Ej må jag ställas upp emot honom!

Å.-F.

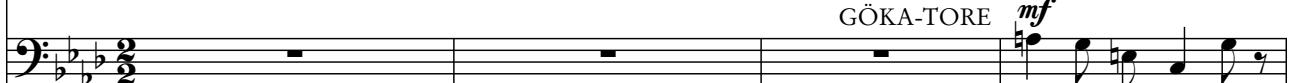
blick, hur vasst den än ljungar i vre - de.

608 Allegro

Arn.

Än-skönt jag gär - na viss - te, va - ri hans makt be - står.

G.-T.

GÖKA-TORE *mf*

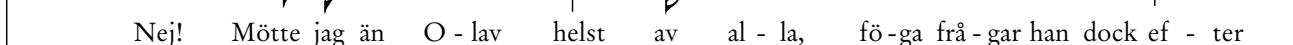
Följ oss och fors - ka!

612 *f*

poco string.

rallentando *mp*

Arn.

Nej! Mötte jag än O - lav helst av al - la, fö - ga frå - gar han dock ef - ter

616

32 Alla marcia

Arn. mig. *mf* Jag kun-de blott bli - va hans

G.-T. Han sö-ker mo - di-ga män för sin kamp.

620

Arn. *mf*

vän. När önsken I rodd ö-ver äl-ven?

G.-T. *mf*

Vänners hjälp är den bäs - ta.

624

Con moto *mf*

Arn. Så kommen!

G.-T. *mf*

Ge - nast, om du är re - do. Vår väg är lång.

Å.-F. *mf*

Ge - nast, om du är re - do. Vår väg är lång.

627 (alla tre nedför slutningen) $\text{d} = \text{d}$

Arn.

630 ritard.

f *mf* *p*

SCEN 7 (Vaino)
Lento (non troppo)

VAINO (ensam)

633 poco rit. 33 *f* Con moto

Vai.

O vo - re var mas-ka jag

33

pp *mf* *p* \geq *pp* *p*

638 *mp* *mf*

Vai.

kny - ter en sna-ra att fång - a hans sinn!

O vo - re vart ord jag sjung - er en

643 Vai.

648 Vai.

652 34 Vai.

656 Vai.

661 *mf*

Vai.

slän - dor - nas led ö - ver sol - blan - ka sel.

665 *mf* 35 *p*

Vai.

Jag bin - der för sil - ver - lax - en, som trot - sig och stark

cresc.

669

Vai.

plö - jer sin stråt genom for - sars ko - kan - de snö.

673 *p mezza voce*

Vai.

Och ing - en lyss - nar till

677

Vai.

681 [36]

Vai.

685

Vai.

(avbryter plötsligt
sången och lyssnar) \downarrow = quasi \downarrow

SCEN 8 (Vaino (stum) och Gunhild)

(Gunhild kommer från höger, bärande på sin lille son insomnad på armen.
Hon är mycket upphettad och har en vit duk bunden över pannan till skydd
mot solskenet.)

689 **Con moto, non troppo**

GUNHILD

(böjer huvudet till hälsning)

p $\overline{3}$

Gunh.

694 (efter en flyktig blick
på innehållet) ***mf*** ***p***

Guhn. VAINO (visar tigande på ämbaret) Mjöd? Det är ic-ke för kvin-nor.
Vai. (tar ämbaret och går ut)

697 (lägger varligt ner gossen i skuggan av en sten, sätter sig bredvid honom och jagar flugorna från hans ansikte)

Guhn.

700

703

37

(Vaino kommer tillbaka med en skål av björkot, fyllt med
källvattnet och bjöder Gunhild, som dricker begärligt.)

Vai.

706

709

GUNHILD (i det hon ger skålen tillbaka)

Gunh.

mp

Tack! Säg mig nu, var jag är, och var

712

Gunh.

vä - gen väs - ter - ut går ö - ver fjäl - len.

SCEN 9 (De förra, Arnljot)

(Gunhild ilar upp med ett halvkvävt rop av bestörtning. Arnljot trär fram ur skogen, men stannar plötsligt vid åsynen av Gunhild. Båda stå orörliga, medan Vaino undrande ser från den ena till den andra.)

714 Allegro agitato (poco moderato)

Gunh.

719 GUNHILD ***pp***

Gunh. Bor du här? Jag sök-te vä-gen som jag mist, men ic-ke

ARNLJOT ***mf***

Arn. Sök-te du mig?

723 Meno mosso (colla parte) **38**

Gunh. trod - de jag, att jag gått så vil-se.

Vai. (Vaino smyger sig sakta in i stugan.)

Arn. (bjuder med blicken Vaino att avlägsna sig)

727 (ser på honom utan att förstå)

Gunh. ***mp*** (med kuvad rörelse)

Arn. Du har gått mer rätt än du tror. Myc-ket har änd-rats sen sist.

730

Gunh. Ja, ä-ven jag. (med en blyst av smärta och vrede i ögonen) Till Nor-ge.

Arn. Vart äm-nar du dig? Till O-lav Dig-re?

734

Gunh. Ja.

Arn. Allt-så ä-ven dig har han då-rat, ko-nung-en u-tan ri-ke.

737

Gunh. Han har lo-vat mig skydd. Mi-na frän-der ble-vo mig

Arn. Mot vem?

39

740

Gunh.

Arn.

743 (Molto vivace *mf*) rit. a tempo *mf*

Gunh.

Arn.

746 *p*

Gunh.
(kastar en hastig blick på det
sovande barnet, allt mer upprörd,
fast han söker synas lugn)

Arn.

749

Gunh.

Säg, vill du vi - sa mig vä- gen?

Arn.

Nej, vid min styr- ka, det vill jag ej! Jag är

752 [40]

Gunh.

Arn.

led vid att fö - ra folk till O - lav. Nu må man stan-na hos mig.

756

(rycker till, men kuvar sin vakanande ängslan) **p**

Gunh.

Du har visst glömt, hur vi skil-des sist.

Arn.

Du bli - ve den förs-ta!

761 (slår om) ***pp*** ***p*** ***mp***

Arn. - - - - - Ja, jag har glömt. Du bad mig en gång. Jag

766 **41** (Poco agitato) ***f***

Arn. kun-de ej då. Nu kan jag.

769 ***f appass.*** ***pp cresc.*** ***ff.***

Arn. Gun-hild! Svin-del-tung bry-ter en böl-ja av eld in ö-ver min själ.

773 ***Tranquillo dolce***

Arn. Jag känner det: Än-nu är du mig kär som den kväll i

777

Arn. blom-man-de mid-som-mar - ti - der, då vår äls - kog för - sta gång-en fann ord. Säg,

781 Poco sost. Appassionato,
poco string. 42 (gripes starkt, men kämpar tigande mot sin rörelse)

Guh.

Arn. Gun - hild, min - nes du den? _____ appassionato

785 rit. al Tempo p

Arn. Minns du ej, hur luf - ten stod full av
(8) f fff - p

789

Arn.

däv - na gran-sko-gars doft _____ och ång-an från tu-nens häg-gar i blom, nära vi

rit. a tempo

793

Arn.

följ-des till stran-den ned? Hur vi gle-do för dröm-mju-ka år - tag ut på

dolce cantabile

43

797

Arn.

Stor-sjön i hög - flods - glans? _____ Hur de bre - da sund lå-go blan-ka i ljus och

f *p* *f* *p* *pp dolcissimo*

801

Arn.

speg - la - de hol - mar och fjärr - blå fjäll, och va - kor - na sjöng - o lik - som i rus, och läp - par möt - tes och

806

Arn.

löf - ten vig - de vår skäl - van-de ung - doms - lyc - kas förs - ta, strå - lan - de

810

a tempo, con passione

(är nära att kasta sig i hans famn)

Gunh.

Arn.

(sträcker armarna mot Gunhild)

kväll.

814 **44**

Gunh. (Gunhild, som märkt Vaino, hejdar sig och tar ett steg tillbaka, under det hon kämpar för att återvinna sitt lugn.)

Arn. (Vaino smyger sig ut ur stugan, bakom Arnljot, och försvinner i skogen.) (som förut) *f* *p*

Gun - hild! Du

818

Arn. bad att få de - la den fred-lö - ses liv. Nu är det han, som be - der.

822

Gunh. *mp* *mf* *p*

Den små-lek jag led, när du drev mig bort, den gäl-dar du nu; vad me - ra?

826 **f** 45

Gunh. Blod-skuld står mellan oss.

Arn. **mp** Har ej ko-nung-en lärt dig att hans gud för-

fp **pp**

830 **mp** **mf** In - tet vet jag där-om och sö-ker ej hämnd. Du li-der den lott du
Arn. bju-der all hämnd?

p **f** **p**

834 **p** **3** **mp** **5** **< f**
Gunh. valt och sör - jer tycks det för lindring? **mf** Här de-lar ju re-dan en den fred - lö - ses
Arn. **Lind-ring?**

mf **p**

838

Gunh. *liv!* *Ja.* *I hennes ö - gon läs-te jag nyss:*

Arn. *Me-nar du Vai-no,* *sa - me-flic-kan?*

841

Gunh. *äls - kogs - å - trå.* *Var-för är hon då här?*

Arn. *Det har jag ic - ke gjort.* *Hon fick*

843

46 Vivace

Gunh. *Så låt hen - ne vi - sa mig vä-gen bort!*

Arn. *föl - ja sin håg: att tjä-na mig.* *Ak - ta dig! Eg - ga mig ej!*

846

Gunh. *pp* <

Du ho - tar?

Arn. *f*

Väl - an, så gå till din O - lav! Men

ffpp *pp* *f* *mf* <*f*>

Allegro molto

851

Gunh. *f* (medan hon förstulet trevar i vecken av sin mantel)

Ly-san-de dåd ö-var Arn-ljot från Gäll-ö och

Arn. först, sen du dröjt. hos mig!

(Fag.) *f* *p marc.*

p *f* *p*

47 Agitato (molto vivace)

855

Gunh. *j = j.*

myc-ket få ko - nung-ens skal - der att kvä - da om.

Arn. *f*

Hör upp! In - tet bå - tar ditt

f *mf*

859

Arn. *p* f. mf f.

hån! Din skuld till mig är o - gul-den än. Ald - rig än fick jag

f ff pp cresc. *f mf*

865

Arn. *pp (värsande)*

fam - na en kvin - na som väck-te bå - de sjä - lens och blo - dets å - trå!

fp cresc.

871

Guh. *ff*

48 *pp*

Du ta-lar i yr-sel! *f*

Arn. Nu må det ske! Nej, jag vet vad jag

f ff pp mf

875

Arn. *f mp mf ff f mf*

vill. Jag är stark, jag har vän-tat läng - e. Ak - ta dig, hör du! Mitt

f p mf f

879

Arn. famn - tag kan bli - va för hårt! Ty i min famn

(drar blixsnabbt fram en kniv och
riktar dess udd mot sin barm)

885

49 Gunh. Mitt lik skall du famna! Blott ett
(går fram mot henne) (stannar)

Arn. skall du vi - la!

891 Gunh. steg till, och jag stö - ter det - ta stål i mitt hjär - ta! rallent.

897 Con moto

(betraktar henne länge med orörlig, vidöppen blick – först när
han hör barnet göra en rörelse i sömnen, slappnar det spända,
våldsamma i hans hållning)

ritard.

a tempo

Arn.

903

Gunh.

Arn.

Dräp honom du, om du git- ter! Får han

Men gos-sen? Din son?

907

ff

50

Con moto dolce e grazioso

Gunh.

le - va, skall han häm - nas fa - der och mo - der!

(Arnljot fäster sin blick på den sovande gossen,
går bort och ställer sig att betrakta honom.)

Arn.

poco rit.

a tempo

918

51

924

52

53

930

54

55

936

56

57

942

52

Den lille vaknar. Gunhild skyndar fram och reser honom upp. Med klara
undrande ögon ser han på Arnljot, som står helt försunken i hans åsyn.

Gunh.

(8) - - >

58

59

espress.

(i det hon tar gossen vid handen och
vänder sig för att gå)

poco rit. *p* a tempo

949

Gunh.

Lev väl, Arn - ljot!
(rycker till, liksom uppvaknande) *fp*

Arn.

Skall jag ej vi - sa dig vägen?

953

Gunh. *p*

Förr kun - de jag frå - ga så. (ut åt vänster, bakgrunden)
(står stum och ser efter Gunhild)

Arn.

956

Vai.

(Vaino smyger sig fram ur skogen till vänster;
på ett tecken av Arnljot ilar hon ut efter Gunhild.)

958

SCEN 10 (Arnljot)

L'istesso tempo

961

(Arnljot sjunker ner på en sten.)

ARNLJOT *mp*

Arn.

Allt bitt-ra-re ne - der-lag un-nar mig

966

Arn.

ö-det, hur än jag tror på min kraft. Min kraft? Det är som smäl-te den bort för en

Arn.

ny - tänd eld i mitt in - re. Vad

Arn.

är den -na he - ta, skä-ran-de läng - tan att gö - ra ett dåd o - gjort i - gen?

53

976 Arn. *Ång- er?* Nu för - står jag det or - det.

979 Arn. *colla parte* *Tungt är att känna sig i skuld till ett barn.* *Han skall ha - ta mig, när han blir man*

983 Arn. *poco accel.* *så som jag skulle ha - tat, om nå-gon ta - git min fa-ders liv!*

987 Arn. *rit. al tempo* *Och likvälv: blyg fast o - rädd, vänlig och klar, ej svär-tad än av hämndtörstens brand var den*

992

Arn. blick han sänk-te i min! Till - giv din fi-en-de, äls-ka din o-vän! De

997

Arn. dunkla, gåt-ful-la or-den tycktes mig plötsligt få mening och ljus _____ av glan - sen ur bar-na-

54

1001

Arn. poco accel. rit. a tempo
dolce espress.

ö - gon. Han var vac - ker, den

1006

Arn. lil - le! Armt är mitt liv. Ald - rig skall jag

1012 *mp*

Arn.
kal - las fa - der.

1019 **SCEN 11 (Arnljot och Ubma)**
Moderato con moto (UBMA kommer ljudlöst smygande uppför slutningen utan att märkas av Arnljot,
Ubma)

ställer sig bakom denne och utför över hans huvud upprepade hemlighetsfulla handrörelser.)*)

1023

1027

1030

*) Utförligare scenanvisningar finns i Kritisk kommentar.

(Andante con moto)

(Arnljot faller i sömn, men
ändrar icke ställning.)

1034

Arn.

1039

SCEN 12 (De förre. Arnljots drömsyn)

(Det mörknar fullständigt; ett svart töcken sänker sig över scenen. Ur detta framträder långsamt i dyster skymning

1045

(Blossdans)

1049

Arnljots drömsyn.) Se vidare Kritisk kommentar.

1054

1059

1063

56

1068

1073

T.

B.

1077

57

p

(utom scenen) Den

f

p

mf > p

(Då höres en svag sång i fjärran och dagern börjar ljsna till morgongryning. De dansande skuggorna, gudabilder, stenar och blotränn förvandlas till töcken och försvinna. Ljuset ste格as, sången ljuder allt starkare och närmre, och över scenen tågar en skara nordmän. Främst går en högrest man, vars anlete liknar Arnljots; han bär korsbaneret. Efter honom kommer en konung, även han av hög gestalt och ljslätt åsyn, i spetsen för den övriga skaran. Alla sjunga:)

1081

T.

B.

ly - a dag upp - gång-en är med fröjd för al - la jor-dens land. Snart
 Vl. I
 Vle
 pp

1085

T.

B.

ing - en läng-re fång-en är i tung-a dva-lors band.

1089 (närmande sig)

T.

B.

Säll den som lju-sets tec - ken bär ut - i sitt hjär - ta, i sin hand, som lju - sets ko - nung
 p
 pp

1094

T. *tjä-na lär och mod och mild-het e-na lär i kam-pens högs-ta bragd och brand! En*

B.

1099 (in) **f** **58**

T. *konungs li-ke han är! Den ny-a dag upp-gång-en är med*

B.

1103

T. *fröjd för al-la jor-dens land. Snart ing-en läng-re*

B.

1106

T. *fång-en är i tung-a dva-lors band.*

B.

1109

T. *Säll den som lju - sets tec - ken bär ut - i sitt hjär - ta,*

B.

decresc. sempre

1112

(När skaran tågar ut, skrida vålnaderna efter. Arnljots moder, som går sist vänder sig om och vinkar. – Sången förtonar i fjärran.)

Arn.

T. *i sin hand, som lju - sets ko-nung tjä - na lär och mod och mild-het*

B.

avlägsnande sig

decresc.

p < mf >

1116

T. e - na lär i kam-pens högs-ta bragd och brand; en ko-nungs li - ke han

B.

1120 [59]

T. är!

B.

1123

Poco sostenuto

ritard.

SCEN 13 (Arnljot och Ubma)

(Ljuset är åter full dager. UBMA står lutad över den slumrande Arnljot,
a tempo färdig att i hans rygg stöta den kniv han håller lyft i högra handen.)

1127 (sakta, men inträngande)

Ubma

Säg, var gömmas din fa - ders skat - ter?

ARNLJOT ***pp***

Arn.

På

Poco sostenuto

1131 (orörligt, entonigt)

Arn.

Troll-tjär-nens bot-ten väs-ter un-der fjäl - let so - ver Sun-vis guld i sänk-ta bå - ten.

1135 Con moto**Poco sostenuto**

Ubma

Hur fin-na stäl - let?

Gli - der din far-kost

Arn.

p

mfp

pp

1140

Arn.

fram ö - ver gul - det: i norr och sö - der ses var - dar på stran - den,

accel.

1144

Ubma

i ös - ter och väs - ter vi - ta björ - kar.

(VAINO ilar in, hejdar Ubmas arm, väcker Arnljot med ett rop och skyndar ut igen.
Ubma gör mot Vaino en åtbörd av ursinnig vrede och flyr hastigt utför slutningen.)

1147 Allegro molto

Vai.

ff ffz mf ff f

SCEN 14 (Arnljot)

Con moto

p mf p mf

poco rit. **Tranquillo**
(långsamt, undrande)

ARNLJOT

1156 Arn. Jag var i drömmarnas land.

1161 Arn. Säll-sam var sy-nen jag såg. Gav den mig varsel? Dö-da fränders ska-ra

1165 Arn. följ - de nordmännens konung. O - lav Trygvesson var det för-visst: Vi - kar gick

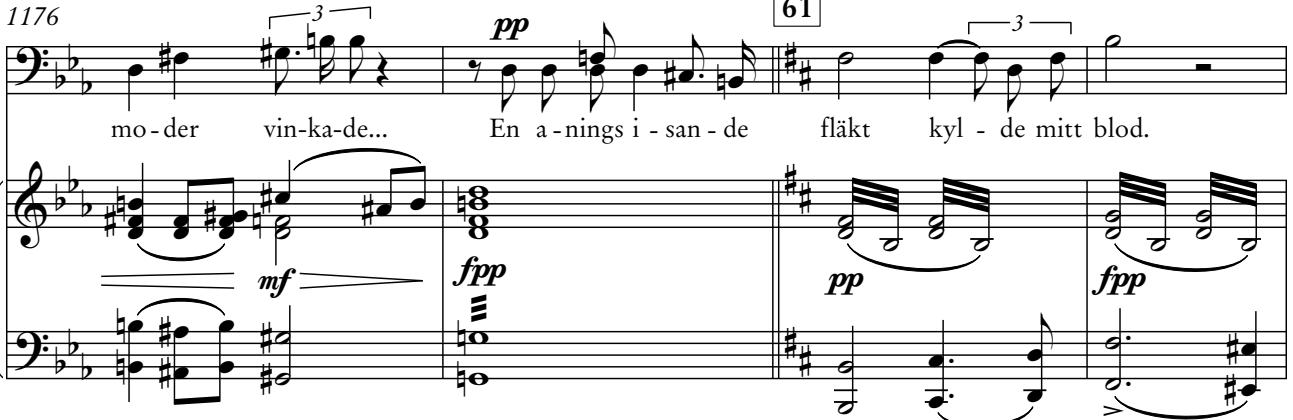
1168 Arn. främst och bar tecknet, Hans lott syntes mig lyc-ko-sam. Lyc - ka ljöd ock ur

1172

Arn.

sång - en de sjöng... om honom... el - ler om mig? Och min

1176

Arn.

mo - der vin - ka - de... En a - nings i - san - de fläkt kyl - de mitt blod.

1180

Arn.

Ja, det - ta är bud om min död. (nästan tonlöst, pp i talton) Mer än bud:

1185

Arn.

ma - ning. Rös - ter hör jag ro - pa ur döds - ri - kets dun - kel,

(Tar upp sitt spjut från marken och
riktar liksom prövande dess udd mot
sitt bröst. Vaino ses förstuler iakttaga
honom bakom träden till höger.)

Poco sostenuto

1190 **p** Arn. loc-kan-de rös-ter om fri- het och fred.

62 **Agitato** **mf**. Gun - hild vi - sa - de mig

1194 Arn. vä - gen med det skar - pa stå - let mot sin barm...

1198 Arn. **f** Hennes barm!

1202 Arn. **mp** Fing-e jag vi - la vid den, om jag följ-de **p**

1207 Arn.

ef - ter till O - lav?

1211 [63] Con moto (poco grave)

Arn.

Nej! Dö - den är min väg. avanti

1215 Arn.

(river upp bröstlinningen på sin rock
för att stöta spjutet i sitt hjärta)

ru - nan som spräng - er mitt ö - des kval - ful - la bann!

SCEN 15 (Arnljot och Vaino)

(VAINO skyndar in, faller på knä framför Arnljot, griper om spjutet och för det åt sidan.)

1217 Largo (non troppo)

(Arnljot ser en stund tigande och mörkt på henne.)

Arn.

Arn.

1220

Vai. *Con moto* *mp*
VAINO
ARNLJOT *pp*

Gå till ditt folk! Vi måste skil-jas.

Arn.

1224

Vai. *mp*

dö. (möter hennes blick och ser mot marken) Du mås - te föl - ja hen - ne som nyss gick här - i -

Arn.

1230

Vai. *mf*

från. (med vaknande undran i blicken) Jag ser ingen annan väg, och i

Arn. *mp*

Du ber mig föl - ja hen - ne?

1236 [64]

Vai. vild - mar-ken ru-var din o - färd. *mf*

Arn. Hen - ne som konungen loc - kat.

(visar ett silversmycke)

1239 Vai. Nej! När jag rott hen-ne nyss ö-ver äl-ven, gav hon mig det-ta till tack. Men

1242 Vai. star - ka-re än silv - ret brann hen-nes blick: I den såg jag: hon har dig kär.

1244 Arn. Klar-syn-ta tro sig kvinnor städs i dy - li - ka ting. Jag har rönt an - nat.

1247 *mf*

Vai. *Tviv - lar du på kär - le - ken, tro då på ha - tet.*

Arn. *På ha - tet tror jag, men*

1249 *p*

Vai. *Sko - gen är full av fa - ror och skräck, mer än du a - nar.*

Arn. *fruk - tar ic - ke.*

1251

Vai. *And - ra fi - en - der å - trå ditt*

Arn. *Jäm - tar-na kom - ma ej å - ter så snart... och kom - ma de...*

65

f

1253

Vai.

fall. Da - ro, du vet det: tyst som vess-lan satt jag och

1256

Vai.

lyd-des så mången natt på din trös-kel, för att tryg-ga den fred - lö - ses ro. Men

1260

Vai.

nu skall jag va - ka för - gä - ves.

Arn.

Vil - ka fi - en-der me - nar du?

1264

Vai. *p*

En är du själv.

Arn. *mf* *mp*

Jag själv?... Ja, — det kling-ar säll-samt, men är kanske sant:

1268

Vai.

Arn. *mf*

jag är min e - gen o - vän. Och de and - ra?

66
(ser sig skyggt omkring)

1272

Vai. *p* (hastigt, oroligt)

Ub - ma. Ja, han smög sig nyss ba-kom dig,

Arn. *mf*

Trollmannen?

1275

Vai.

sänk - te dig i troll - sömn, och spor - de sen, var du gömt di - na

1277 (rit. colla parte)

a tempo

Vai.

skat - ter. I dva - lan gav du svar. Han vil - le stö - ta sin kniv i din rygg,

pp

1279

Vai.

jag i - la - de fram, höll till - ba - ka hans arm och väckte dig. In i skogen försvann han.

mf *pp* *fp*

1282

Vai.

Som en hung - rig ulv smy - ger han där mel - lan trä - den och spe - jar. Mot

pp

1293

Vai. *kun-de ej li - da att se dig drä-pas.* *Mig?* *Ubmas*

Arn. *Och vad vän-tar dig nu?*

1299

Vai. hämnd! Hans gnist-ran-de ö - ga svor mig nyss, när han flyd-de: den

f 6 *p* 3

1303 [68]

Vai. kniv jag vänt från ditt hjär - ta skall sön - der - styc - ka mitt e - get.

pp

1306

Vai. Nej, jag

Arn. Kan du ej und - fly? 3

f 6 *p* 3

1308

Vai. är i hans våld. Hans arm skall nå mig nä - ra, fjär- ran, på

pp *mf* 6 6 *f* *p*

1311

Vai.

ö - de fjäll, i skym-man-de skog.

Han kan vil - la och vän-da min syn: var-je

1315

Vai.

stig jag trår skall fö - ra till dö - den. Endast ett ger mig tröst: tron, att jag hjälpt dig.

1320

Vai.

Där- för, da-ro, skyn-da här-i-från!

Arn.

U - selt vo - re att läm - na dig

1324 (Appassionato) *f* (ångestfullt) (Moderato con moto)

Vai. Nej, o nej! Du mås-te fly! Mina frän-der ha lo - vat att bi - stå jäm - tar - na.

Arn. nu.

1328

Vai. Ub - ma har hind - rat det hit - tills. Men nu, nu vet han, var skat - ten är gömd och får

1332 *f*

Vai. två - fald lön, om du dräps.

Arn. Vet han, var skat - ten är gömd? Törs han

70 (Poco più lento)

mp

1336

Vai. Han ma-na-de fram i en syn di-na

Arn. li-ta på vad en so-van-de lal-lar.

1339

Vai. lön-li-gas-te tan-kar. (rycker till, reser sig långsamt, bestört) Ja, så har

Arn. Mi-na lön-li-gas-te tan-kar!

1342

Vai. Ubma sagt, att hans sejd skulle ver-ka. (sakta, sedan allt häftigare, medan en dyster eld, som cresc.)

Arn. Mina lön-li-gas-te tankar! ja, det är sant!

av lurande vanvett, börjar brinna i hans ögon)

1346 *mf*

Arn.

Sy - nen, sång - en, allt var mitt e - get, väl - känt och än - då nytt. Jag

71 1350

Arn.

ljög för mig själv i lång-a år och stred en då - res strid för min lögn.

1354

Arn.

Nu är det sagt! Allt springer sön-der i

1358

Arn.

fli - sor och flarn, allt ser jag dö! Mina

1361 Arn. stol - tas - te tan - kar tvin-na sig i kramp som sön - der-skur - na or - mar! Mi - na

1363 Arn. hetaste drömmar skräna i ångest som trä-lar, som brännas inne! Det

1366 Arn. svart-nar för ö - go-nen, hjär - tat rycks ur mitt bröst!

1369 Arn. Gräs - ligt är kva-let att kros-sas av ö - dets stör - tande block!

1373 *f* (*väsande*) *p.* *f* *ff*
 Arn. Kno-tor-na knastra... se-nor-na sli-tas... Var? Var finnes hjälp för mitt ve?

{ *pp* *f* *pp* *f* *p* *f*

1377 Poco più largo (kastar sig över honom) Vivo *p* *mp* *mf*
 Vai. (Med ett dovt rop böjer han sig bakåt
som i kramp, störtar till marken och
blir liggande som död.)
(stönande) Her-re! Arnljot! Äls-ka-de!
 Arn. Ah!
ff *p*

1382 *f* *mf* *f* *>p* Poco meno mosso (saktare) *mf* *p*
 Vai. Dö icke! Vak - na! Nej! Vak - na ej
mf dolce *f*

1389

Vai.

p mezza voce

ä! Låt den dödsdömda sameflickan vi - la en stund vid darons bröst! Låt den

p dolce

f dolce

1397 **74**

Vai.

stun-den av lyc-ka bli hennes lön!

p

mp **p**

p

mf

p

pp

fzp

1405

Vai.

(springer upp)

ff

O mil - da Sa-rak- ka! Mäk - ti - ge

(Ubma sticker upp huvudet över backens rand, men försvinner strax igen, när han märker, att Vaino sett honom.)

Ubma

pp

f

p

mf

1408

Vai.

Ra - dien! Mitt hjär - ta stel-nar av skräck!

(ilar omkring, spejande åt alla håll,
återvänder därpå till Arnljot)

1411

Vai.

75 Molto vivace

Herre! Vak - na! Ub - ma... Ub - ma kan komma.

1417

Vai.

Con moto

(lutar sig över Arnljot och kysser honom lidelsefullt)

Arn.

(Arnljot vaknar, reser sig halvt upp, stödjande på ena armen, och blickar tigande och själsfrånvarande framför sig.)

1423 (som genast sprungit
upp igen)

Vai.

1426 76

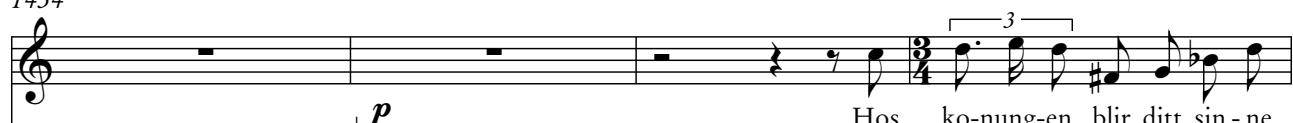
Vai.

Arn.

1429

Arn.

1434

Vai.

Arn.

1438

Vai. ljust i - gen. *mf*

Arn. Hos konungen? Vad skulle jag där? Tjä - na?

77

1442

Vai. O, det är lätt att tjä-na en vän, det är

Arn. Männe jag kan vad jag ald-rig prö - vat? *p dolce*

1445

Vai. lyc - ka! Att va - ka med ö - ga och tan - ke, att ö - sa med rast - lö - sa

1448

Vai. hän - der ur hjär-tats dju - pas-te käl - lor, att skän - ka sin kraft, sin tro.

1452

Vai. — — — — Än konungen? Är han ic - ke din vän? Du

Arn. *p* Vän - los har jag le - vat.

pp

p

mf

1456 Vai. Più largo
 sän - de ju ho-nom en gå - va.
 Arn. (fattas av en plötslig tanke)
mf *p*
 En gå - va? Ja; men
p *f*

1459 ***pp*** **poco rit.** **a tempo**
 (reser sig, står en stund tyst)

Arn. var den konunglig nog?

78 **Risoluto**
f

Du har rätt: det sis - ta må

Poco più largo

1463

Arn. *mf* *espressivo*

prövas. Som Vi - kar gick till sin konung O - lav, så går jag

1467

Arn. (vänder sig lugnt och går in i stugan)

till min!

SCEN 16 (Stum, Vaino)

Agitato doloroso

(Vaino står stirrande ett ögonblick, kastar sig sedan ner över en tuva och utbrister

Vai. *poco rit.*

1474 i förtvivlad gråt.)

1478

1483

79

1487

1492

1497

Poco meno

mf

p

SCEN 17

1501 (Ubma och Vaino)

stringendo

Ubma

(Ubma smyger sig fram ur skogen till vänster; med ett grepp i Vainos halskrage trycker han henne upp och höjer kniven över hennes barm.)

1505 Agitato

UBMA **p**

Ubma

Du lis-ti-ga hynda, tänkte du lu-ra mig? Varför vil-le du frälsa hans liv?

1509

VAINO (förlamad av skräck,
halvkvävt, viljelöst) **pp**

Vai.

Ja. **p** Äls-kar du honom? Hör-de du svaret? Vet du var skatten är gömd?

1513

Vai. **pp** Ja. **p** **mf** **f** Ja.

Och nu har du varnat, sagt honom allt? ^{8va}

(ARNLJOT har under de sista orden trätt ut ur stugan, iklädd gyllne hjälm och guldsirad kortrock av dyrbart scharlakanstyg samt med svärd vid sidan och ränsel i handen. Ränseln kastar han genast ifrån sig, när han får syn på Ubma och Vaino, springer fram, griper Ubma om nacken, släpar honom fram till branten och slungar honom ned i djupet.)

SCEN 18 (De förra, Arnljot)

1517

Ubma

Så dö!

(8)

ff

f

1519

(Vaino segnar, befriad från Ubmas
grepp, genast maktlös till marken.)

Vai.

p

mf

p

1523 ARNLJOT (blickar efter Ubma) **p**

Arn.

Hans hem - li - ga konst räc - ker nog ej att he - la hans knäckta

pp

p

pp

1528

(Vaino sätter sig upp, förvirrad och skygg.)

Vai.

(kommer fram)

rygg.

Vai - no!

mp

mp

mf

pp

1532 ritard.

VAINO
Var... är han?

ARNLJOT
Ub - ma är

80 a tempo (springer upp) **mp**

Arn.
Ub - ma är död.

1536 Vivo assai $\text{♩} = 96$ (med plötslig glädje) **f** **($\#$)**

Vai. död!?

Vai - no får le - va!

p **f** **mf**

1538

Vai. O. Vai - no, Vai -

ff **#** **fp** **fz**

1547 *mp*

Arn.

Nu må du ta - ga allt som är mitt, gul-det i Trolltjärnen god-set där in - ne
allt jag ej

mfp

p

1552 81 (slår om till förtvivlan) ***ff.*** Vai. O jag glöm - ska! O att Arn. läng - re kan nytt - ja. ***espress.***

1556

Vai.

Ub - ma fått drä - pa mig! Det-ta är vär - re än kniv - dö - den! Arn - ljot

1560

Vai.

poco rit.
(snyftar)

Moderato

går, mås - te gå.

Arn.

Ja, jag mås - te gå.

1564

Vai.

poco accel.

poco rit. (sakta, medan hon torkar sina tårar)

Arn.

Och du?

fp

8

82 **Tranquillo**

1568 **Vai.** **pp** **p sempre**
Här är mitt hem, här mås - te jag le - va och dö. Min

1573 **Vai.** själ är ett med vid - der-nas ljus och äl - var-nas e - vi-ga sång,
p dolce **mf**

1577 **Vai.** sko - gar-nas skym-ning och få - gel-rös - ter, mos - sans bloms - ter och
p dolce appassionato

1581 **Vai.** käll - språng. När du tän-ker på vild - mark och en-sam-het, Arn-ljot, då
f **pp** **8** **8** **8**

1598

1602 84

1606

poco rit.

Andante tranquillo

(Vaino står länge och ser efter honom,
skuggande med handen.)

1611

1616

m.s.

pp morendo